

Ὁκτώηχος

Ἦχος β'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Μηναιὸν - ΤΗ ΚΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ
ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ
Ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄιδη ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ
Ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄιδη ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Τὴν φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ
Ληστοῦ, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι ἡμῶν
Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς
πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν,
κατεδέξω φιλόανθρωπε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν
καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω,
τὸν κόσμον φιλόανθρωπε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε. Χαῖρε νύμφη
ἀνύμφευτε. Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις,
Παρθένε κυήσασα.

Κανὼν Β' τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὡδὴ Γ'. Ἦχος γ'. Ἀβυσσος ἐσχάτη

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἡ
ἐκφρων βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα·
ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται, σὺ δὲ ἐλέγχεις
ἀθάνατα, τὴν ἐξαίσιον προτομήν
ἐργασάμενος.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὅργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ,
Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν
ἐμμελέστατα, κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς
ἀσπίς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτροτάτον,
ἀνταλλάττεται θάνατον.

Δόξα.

Νέκρωσιν κἂν τέθηκε μὴ παθεῖν,
σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος·
αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν, ἀπειθήσας
τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ
δεύτερον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐνα σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν,
κἂν σάρκα προσείληφας, καὶ διπλοῦς
ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπερῶραπισε, καὶ
τομήν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος,
Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλουϊά.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ
Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς
ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην
ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ
θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν
τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ
σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χειρὰς τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς
ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

Τοῦ Ἀγίου.

Προκείμενον. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 48.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

(7:26-28, 8:1-2)

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν
ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος,
κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ
ὕψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς
οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ
οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν
τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν,
ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν
νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.
Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον
ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς
τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
ἄνθρωπος.

Αλληλούϊα. Ήχος β'. Ψαλμός 19.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
Τακῶβ.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα,
καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθά σε.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

(ιθ' 1 - 10)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν
Ἱεριχῶ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος
Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης,
καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν
τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο
ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ
συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης
ἡμελλε διέρχεσθαι. καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας
κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου
δεῖ με μεῖναι. καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ
ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. καὶ ἰδόντες
πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ
ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.
σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον·
Ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι
ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον
σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι

καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμός 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αλληλούϊα.

καὶ τὸ ἐξῆς·

Κοινωνικόν. Ψαλμός 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Αλληλούϊα.

**Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.
Ήχος β'.**

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων,
τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν
ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ
καὶ Ἄννης, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, οὗ καὶ τὴν μνήμην
τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἁγίου λειψάνου
ἐορτάζομεν· καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.